

انچه در این کتاب مذکور است

الحمد لله رب العالمين  
والصلاة والسلام على  
سيدنا محمد وآله الطيبين  
الطاهرين أجمعين  
اللهم صل على سيدنا محمد  
وعلى آله الطيبين الطاهرين  
الذين هم خير البرية  
اللهم صل على سيدنا محمد  
وعلى آله الطيبين الطاهرين  
الذين هم خير البرية

١٠٠

اهل طرم و فرزند

ابن حجج

۱۰  
 ۹  
 ۸  
 ۷  
 ۶  
 ۵  
 ۴  
 ۳  
 ۲  
 ۱

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content.

۱۰  
 ۱۱  
 ۱۲  
 ۱۳  
 ۱۴  
 ۱۵  
 ۱۶  
 ۱۷  
 ۱۸  
 ۱۹  
 ۲۰  
 ۲۱  
 ۲۲  
 ۲۳  
 ۲۴  
 ۲۵  
 ۲۶  
 ۲۷  
 ۲۸  
 ۲۹  
 ۳۰  
 ۳۱  
 ۳۲  
 ۳۳  
 ۳۴  
 ۳۵  
 ۳۶  
 ۳۷  
 ۳۸  
 ۳۹  
 ۴۰  
 ۴۱  
 ۴۲  
 ۴۳  
 ۴۴  
 ۴۵  
 ۴۶  
 ۴۷  
 ۴۸  
 ۴۹  
 ۵۰  
 ۵۱  
 ۵۲  
 ۵۳  
 ۵۴  
 ۵۵  
 ۵۶  
 ۵۷  
 ۵۸  
 ۵۹  
 ۶۰  
 ۶۱  
 ۶۲  
 ۶۳  
 ۶۴  
 ۶۵  
 ۶۶  
 ۶۷  
 ۶۸  
 ۶۹  
 ۷۰  
 ۷۱  
 ۷۲  
 ۷۳  
 ۷۴  
 ۷۵  
 ۷۶  
 ۷۷  
 ۷۸  
 ۷۹  
 ۸۰  
 ۸۱  
 ۸۲  
 ۸۳  
 ۸۴  
 ۸۵  
 ۸۶  
 ۸۷  
 ۸۸  
 ۸۹  
 ۹۰  
 ۹۱  
 ۹۲  
 ۹۳  
 ۹۴  
 ۹۵  
 ۹۶  
 ۹۷  
 ۹۸  
 ۹۹  
 ۱۰۰

تاریخ و معجزات حضرت علی علیه السلام

من ممتلكات العبد الناصر  
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

٧٥  
 محمد بن  
 محمد بن  
 ٥٥

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب / بن آصف

مؤلف / موضوع

شماره دفتر / ۱۷۹۶۰

۱۰۵۲۱۲

بازرسی شد ۶-۲۲

بازدید شد ۱۲/۱۲

۶۸۲۲

خطی « فهرست شده »

۶۸۲۲



























۱۰۰

جوہر

لوحه

کتاب

عین در

کتابت

الغنى والحرية

عدد وزن جنس

الحمد لله الذي







































































































































































و از قبول نیز رسید کند بر شکوه حال را در روزی باشد اندک است  
 و در میان این دعاها نیز وجود کم از بای خویشی خود کند صاحب  
 در این مولود از روی زرگان بگویند و صوفی و مستور غایب  
 که خداوند طالع مقبول است و اگر صاحب را علم بود پیش میوه بود  
 معصوم بود یا صاحب را وی نیز پیش میوه بود و اگر این خوشی  
 این را پنج یا مال عدیم اندر آن خانه و اگر کسی را صاحب خانه نباشد  
 نیز و خداوند را در هر چهارم مقبل است و گویند صغری و وی بنا  
 تا استوار است و اگر پنج تا بیت بنا کند بود خاصه که گویند علوی بود  
 و اگر دو صد نیز خانه را در و دیگر و خانه نیز بگوید و باره و باره  
 ابان صاحب را در دقاسی پیدا بکند نام بود از مردمان صوفی  
 و در شانی پس و شکستش باشد که خاصه که افشا باشد شری ناطر بود  
 پیدا او شقی و در شانی و از مال و ملک بدیده و منزه و بدیدر  
 ضیاع عمر یا بدیدر فرزندان او را بینند و باقی پیشی فرزندان  
 برسد اگر کم گویند شمس و نام مقبول بود فرزندان او با غمی را  
 صاحب را در دقاسی پیدا او بدیدر که او را کار نکند که او نماند  
 مانند که پیدا سفر شانی او فرزندان خود و از یکدیگر که نماند  
 و فرزندان پیدا میراث شاهر را این پنج حرف او بود که بدیدر را حال شکوه  
 و محنت کاشی نام بود در صاحب را دقاسی ناطر صاحب را در دقاسی  
 پیشی غیب نیز و اگر از اصل بر خاصه که آن پنج گویند علوی بود  
 با فرزندان صنومت کند و پیشی پیشی از روی میرد و از وی میراث

رای

قاسی

ساری

سای

و نیز باید از خود بدیدر و را در و صوفی باشند و اگر بیدد کار  
 لکاح نیز بگویند این بیت بود و اگر شانی بود و بار لکاح  
 و مخور واجب کند ضایعه با مادر یا مادر پدر را نکند یا بد  
 سایل یا از آن سایل حسنی کند صاحب را در دقاسی مولود را از بدیدر  
 بود و میان عایشه و در خود روزی منزه بود از یکدیگر و بر شوهر  
 پدر و مادر و مال سایل مولود بر آمدن پنج صاحب را در دقاسی بر شاهر  
 حال پدر و مادر و نوبت افشا دن با غیب باشند و اگر صاحب بود در دقاسی  
 در خود در شانی افشا و از جانشی بخیر کند و مولود در غیب باشد و شانی  
 شوق صاحب از یکدیگر بمانند و باید از فرزندان نیز میرد و او در وی  
 و مقبول بود پدر و مادر و وی و علم بود صاحب را در دقاسی و از آن  
 بود و امید و مأمور و موقوف بیک ملک و کار وی از بدیدر کرد  
 و نیز پدر و نام و صنومت بسیار افشا از کار ملک و نیز که مال  
 در دقاسی سایل افشا سبب فرزندان صاحب را در دقاسی بر شاهر  
 مادر پیدا و در دقاسی پنج خاصه در او مال و ناطر شکست و اگر صاحب  
 مادر شاهر مسعود بود صدا و نذر حل و حرم نیز و او را دوسد کرد و فرزند  
 از در میراث باید صاحب را در دقاسی پیدا و مادر از غیبان باشند  
 یا نوبت افشا و با در فرزند شانی بپزند بوی بر اندیشی و ناطر  
 کرد و ناطر شاهر بدیدر شانی نیک و اهد مال کرد و مولود در اول  
 عمر شانی کار در شاهر شوق و زمان زده کرد و مادر وی شاهر و بانیم ملکها  
 نهاد و دیگر مادی از نظر و افشا با دوست آید و بدانکه صاحب

نام

سای

عاش

عاش

نارغز



























































































[illegible][illegible]















































































































































































بعضی از کسینان رود و او از مرغ مصوف را بخرد است با تو اهر اخص  
و از مرغ غنی مصوف را بیک کسین و او از مرغ مصوف را به زان و از  
از مرغ مصوف علما و فقها و وزرا و او از عطا و مصوفه از نه علما  
و تجارت و علما و از از مصوف از انوار از مودت از دور  
و او از عداوت بعضی است و او از از قبول بخشنود در از غیر  
قبول نیا مینماید از صاحب طالع یا مصوف ثقیل از کسین که  
صاحب یقین است صاحب یقین صاحب یقین از زود خانه و یقین یقین  
رفته بود و یقینی یقینی از زود خانه با زود که صاحب یقین است  
از زود از جالبه غیر یقینی رفته بود و یقینی از زود که صاحب یقین است  
که در زود یقینی با زود صاحب طالع از طالع و مان و یقینی  
بعضی از زود صاحب یقینی مصوف ثقیل از مرغ یا مرغ  
کسین که در از طالع یا مصوف ثقیل از مرغ یا مرغ  
و یقینی یقینی رفته بود و یقینی از زود که صاحب یقین است  
و یقینی صاحب طالع از صاحب یقینی و یقینی مصوف ثقیل از مرغ یا مرغ  
که در زود خانه بود یا از کسین را به از زود خانه و یقینی  
ثقیل صاحب طالع کسین را به از زود که از زود خانه و یقینی  
شد که صاحب طالع یا مصوف ثقیل از مرغ یا مرغ  
حکم از زود که صاحب طالع یا مصوف ثقیل از مرغ یا مرغ  
بانه یقینی میرود یا یقینی یقینی و از زود که صاحب یقین است  
یا یقینی یقینی یا یقینی یقینی و از زود که صاحب یقین است

[illegible]































برنج صید و برنج سلاج با کونفت و آنرا چوبه و ساج و اشال اینچ  
از هر یک یک پونز یا کوچه و برنج و سوس و کدو و طر و زبان و فراشی  
و جابها و طرازا و ما نمک کش و اگر کشی کار و کونک و کونک و کونک  
الان بلور و بریدن و اگر عطا رد کونکان و زبان و کونک و کونک  
و نام و صفا و صفا و صفا و آوا و اگر حوی و چشم و چاه و خوش و  
شرار و حردن و اگر حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صفا و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
ناظر و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
همانکه اگر در و اگر صاحب طالع و صاحب طالع و صاحب طالع  
و صاحب طالع و با و ناظر و حردن و حردن و حردن و حردن  
سود و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
در حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صناع و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
ساز و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صاحب طالع و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صاحب طالع و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
منه خاصه که با برنج و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
و عطا رد و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
اگر و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن

کلیه یا بنو و برنج صید و برنج سلاج با کونفت و آنرا چوبه و ساج و اشال اینچ  
از هر یک یک پونز یا کوچه و برنج و سوس و کدو و طر و زبان و فراشی  
و جابها و طرازا و ما نمک کش و اگر کشی کار و کونک و کونک و کونک  
الان بلور و بریدن و اگر عطا رد کونکان و زبان و کونک و کونک  
و نام و صفا و صفا و صفا و آوا و اگر حوی و چشم و چاه و خوش و  
شرار و حردن و اگر حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صفا و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
ناظر و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
همانکه اگر در و اگر صاحب طالع و صاحب طالع و صاحب طالع  
و صاحب طالع و با و ناظر و حردن و حردن و حردن و حردن  
سود و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
در حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صناع و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
ساز و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صاحب طالع و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
صاحب طالع و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
منه خاصه که با برنج و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
و عطا رد و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن  
اگر و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن و حردن

در این فصل















































القول انما هو في قول الله تعالى ولو لم يكن في السما  
صفتين من صفات الله تعالى ولو لم يكن في السما  
الكتاب في الاصلين في ما يتبعه في ما يتبعه في ما يتبعه  
وهو في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
كذلك في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وخرج لهم في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وسمى الله تعالى في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
والمعنى في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وطب في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
طالع في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
عاصم في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
بش في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وذكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وطال في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
طالع في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
انما في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وذكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
قوله في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
ان في قوله تعالى ولو لم يكن في السما

دانا وكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
قوله في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
عاصم في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
بش في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وذكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وطال في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
طالع في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
انما في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وذكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
قوله في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
ان في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
بش في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وذكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وطال في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
طالع في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
انما في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
وذكر في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
قوله في قوله تعالى ولو لم يكن في السما  
ان في قوله تعالى ولو لم يكن في السما































لفظاً نه که ملوک عالم را موالیدت که هیچ ضرر نداشت اگر چه  
 طالع را شش قبول کند یا صاف هفتش برتر از صاف طالع بود  
 ملک مولود با مال مایه کرده و مکرزصل شش قبول کند و صاف  
 رطل برتر باشد از شش ثقیب یا صاف طالع رطل قبول  
 کند یا صاف هشت روزی عالم ان محمد ولادت کند اگر چه  
 مکرز دو عالم مکرز و اما در موالید شش اگر قرص طالع و قبول کند  
 اگر مولود از ده ان ملوک بود ملک بود و مکرز و ان ملک مکرز  
 که رطل بزرگ بود و قبول و مکرز و ان ملک که رطل بزرگ  
 که ملک بزرگ بر مکرز حکم کند بفرمانه مکرز یا هیچ رطل برادر اگر  
 در غیر مکرز او را صاف هفت یا مکرز و در مکرز صاف مکرز و مکرز قبول  
 از ان شش اول مکرز مکرز و مکرز از ان شش دوم مکرز مکرز  
 از ان شش سوم و ان شش چهارم که ان مکرز مکرز مکرز و مکرز  
 و مکرز مکرز طالع مولود در شش و طالع از ان ملوک صاف مکرز  
 و طالع و صاف طالع و در دل مکرز مکرز مکرز و مکرز مکرز  
 ان لیم کرد و همه اصم احصا مکرز مکرز و طالع مکرز مکرز  
 و مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز  
 مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز  
 از مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز  
 مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز  
 مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز  
 مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز مکرز

[illegible]







[illegible]

طالع متوسط و صاحب وسطی و صاحب وسطی متوسط طالع  
و هر دو اگر یک معقول و قدر متوسطی و بسین از نظر دور و فصل  
طالع بخیر و دارا باشد، بیکر و گرای حاجت خواستی بنابر بعد صلاح  
و صاحب طالع و بطالع ناظر اصیل بر و دل آید آنکه بر طالع  
و صاحب طالع معهود و دارا و صاحب طالع صرف از معهود و غیره  
صرف معهود و قدر صاحب طالع نیز به بیشتر فصل از نظر  
و قدر معهود و در هر چه از این اصیل رطب کون حجت و غرض طالع  
برج اسد یا برج ملوک و شمس و عطارد و شتر و طالع و طالع برج  
و ثابت و همچنین برج عطارد و شمس و شتر و فصل از موافقت  
صاحب طالع بر اس و شتر و فصل و عطارد و بیشتر فصل و کوکب  
سعد و رات و طالع و ادنا و قلم و طالع برج اسد یا برج ملوک و طالع  
یا عطارد بر اس و دو اصناف با سعد مقدم بر صبار و بعد از آن  
شماره و آن معانی ناظر با صاحب طالع و آن اصیل و معهود  
و معقول و و حجت را و طلب و حجت نبسته است و در وقت  
کردن از بر سر کوچه ملوک و نه، هرگاه و هرگز و در اس و در وسطی  
نه و در شتر یا نه که وی را بر بند و معقول و قدر و فصل  
بیشتر با اس و صاحب طالع را متصل بیشتر و ناظر بر اس و  
مردت اصیل و رحمت کون و بر یک مکاشفاتی طالع و صاحب طالع  
و قدر و برج مستقیم الطالع که سعدان ناظر طالع و از برج و جدی  
فوت و صاحب هم مکش و صاحب عطارد را فوی که با فصل با معانی















بر سفيان دلهو و طب و نمانه غنيمه با جوا که در آل جليل بود  
عسل لعی حکم که بر سياه و فناء آن فاته و هر کي سفيان سني سني  
و صلاح آن فاته و صاحب فاته در بقول السعد و ما جوي سني  
هر انکس را که بدان فاته منولت و هر کدام صاحب فاته در  
هر منول و راجع ما محول هم و خوار و صر و سياه حال و  
و هر کدام دليل که ايصال مودت دارد آن قوم را موفقت  
هر کدام دليل که انقاص مودت دارد آن قوم را موفقت  
هر کدام را لفظ حق لفظ آن قوم را حق لفظ و هر کدام دليل  
قوم کي انقاص کند و هر طالع برع مشرب و اولان و در  
و کرم سبيلون و کرد و حدس و دلون و هر قدر طالع طعام  
شود و هر مزاج و هر مزاج سبب تنجيم و اولان سبب طعام  
بود و هر شترى حوس و کرمش موه و کرمش موه  
صغرا اکتد و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
رضی طعام سبب و عذیب و بکرمش موه و کرمش موه  
کسی موه و لعدی فصل ابر سبب موه و کرمش موه  
بود و عروسی موه و کرمش موه و کرمش موه  
سبب و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
بود و هر مزاج موه و کرمش موه و کرمش موه  
و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
لطيف و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه

بود و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
طعام موه و کرمش موه و کرمش موه  
و سماع و خنده و طب و مزاج و کرمش موه  
کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
طعام موه و کرمش موه و کرمش موه  
انه و عجزان و کرمش موه و کرمش موه  
و مزاج لوط الهی بود و کرمش موه و کرمش موه  
و خول و کرمش موه و کرمش موه  
و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
طعام موه و کرمش موه و کرمش موه  
ارنه و کرمش موه و کرمش موه  
بود و کرمش موه و کرمش موه  
و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
تثبیت موه و کرمش موه و کرمش موه  
کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
ما سبب و کرمش موه و کرمش موه  
ترد و کرمش موه و کرمش موه  
و کرمش موه و کرمش موه و کرمش موه  
موه و کرمش موه و کرمش موه  
خانه موه و کرمش موه و کرمش موه















[illegible]

و از کج

[illegible]

الحکم و جنت و قنات

المجلد الثاني عشر











پیش از دعوی آفت سید و کر صاحب ثامن در آل کبیر صاحب طالع  
 مکر و سائل اکتبند و کر در طالع سعد خضم و واکر که استه لود و  
 بر سر کف رکنند و کر فقر یعنی متصل بجز از اولیا که خضم و کر فقر  
 و کر در طالع خفی و فقر بعدی متصل اولیا که استه لود و  
 بقا رخصت و یکی بطلان بگوید کند و کر صاحب طالع ناظر طالع  
 لغت اولیا، او که بطالع غیر ناظر و فقر بقیه خفی خالی طر  
 سلطان سلطان و رول و در فقر بقیه خفی و کر صاحب طالع  
 است با همی و جوت و فصل بر سر مال و در میزان و کر سکنی و شتر  
 بر راجت و جوت و یکی است از هزاره سر جودی و عطار  
 بر سر و فقر با هزاره القاص و لالت کند موقوف حال کجایی  
 و زنده اما کر راجت باید باشد اگر حدیث علی را قبول کرد و کر راجت  
 که باید بکف که در آن کجایی و همچون فقر است اگر فقر لوف مسدود  
 برج مات و بگوئی و در وند متصل در جیب و بر مانده و کر فقر  
 نایل و در و بگوئی و در وند متصل همچون و کر فقر و در آل و تر  
 بگوئی و بر برج منفعت یا در رایل و تر چون ثالث و فقر متصل  
 را و در راجت باید و کر فقر و بگوئی و در فقر و فقر بگوئی و رایل  
 متصل باحت باید و کر فقر و در فقر و بگوئی و در فقر و بگوئی  
 متصل از میزان و رایل کند و بگوئی و کر فقر و در فقر و بگوئی  
 هر چند برج منفعت و بر مانده مکر بگوئی و در رایل متصل شود  
 و در راجت باید و کر در برج قوس بر و در مانده و در فقر و در فقر

مرد و اگر بوقت سوال طالع برج مات و او تا وقایع دیگر ماند  
 و کر رایل آمد زودی راجت لود و کر فقر و او را ان او تا و در  
 او تا و بر مانده و همچون فقر و او تا و فقر و در راجت و بر  
 انکه که فصل و در رابع لود و در برج مات که هر کر سرنوشت  
 و کر صاحب طالع و در رابع و صاحب طالع و در رابع و در رایل و  
 محبوس و بر مانده و سرنوشت آنکه یا رایل خاصه و در آل و فقر  
 بگوئی و در رایل یا در برج منفعت متصل شود و کر صاحب طالع  
 محقق شود و در وند متصل باحت ثامن و در جیب مکر و کر  
 صاحب طالع و در رابع و در وند و کر و بر مانده خاصه که ناظر  
 با صاحب او تا و و کر آنکه دلیل به وصل مرغ است و صاحب طالع  
 اگر هر دو و در رایل و در بند و فصل باید اگر صاحب طالع و کر  
 برین هر دو دلیل یکی متصل دلیل بند و فصل باشد و کر صاحب  
 طالع متصل بگوئی از نمودت و رایل با محسوس و در جیب  
 باشد و کر بگوئی با صاحب طالع متصل با فقر از نمودت و در  
 از سرنوشت زنده و در آل و کر بگوئی با صاحب طالع و در بند  
 که وی صاحب طالع و اگر او که در فقر و فقر و فقر و فقر  
 و جلد کنده از آل و آل و کر بگوئی و کر بگوئی و کر بگوئی  
 و کر آل و القاص صاحب طالع را لود و با صاحب طالع و رایل و بلب  
 سلطان لود و کر آل و القاص با صاحب طالع و رایل و بلب و بلب  
 اما در آنکه صاحب طالع و در فقر لود و در رایل و در رایل و در رایل



سخت زبانی دارد و کمر سعد در رابع محبوس بر اوج طالع و کمر طالع  
 تنش بیدار و کمر در رابع خصم بروی رجم و کمر در عاشر اگر بگوید  
 هم از سلطان اگر در ثانی باشد و کمر ای که گفته شد و  
 سعد نفس بیدار بکس بیان و کمر در رابع طالع متصل صدق در آن  
 راجع شود و رخصه صاحب طالع در و تیر بود یا در برج سات و بر زنی  
 او تا در رابع و رابع طالع که طالع بقول و صعود فضل و در ج  
 زفو سوخت حال محبوس از چشم سلطان بیدار صاحب طالع محبوس  
 عاشر اگر بیان ایشان اتصال قبول و صاحب طالع از رابع عاشر  
 صعود و بل کذب راحت و صعودی سلطان و کمر صاحب طالع محبوس  
 از صاحب عاشر محبوس بر همدست وی از جهت سلطان و کمر بل  
 طالع رابع از جای یکای لعل کشی و کمر صاحب طالع از رابع عاشر  
 مضرف از دست سلطان یکجدا در صحنی بگرد و همچنین اگر صاحب  
 طالع یا قمر از صاحب رابع یا از صاحب ثانی عشر مضرف و کمر بل  
 دلیل رابع یا از صاحب ثانی عشر مضرف و کمر بیان دلیل طالع قبول  
 سلطان اتصال بر جمع و مقابله خاصه او تا در رابع یا در برج سات  
 سخت و ثوار و دست صبی دور و در از سوخت حال محبوس از  
 جهت خصم بیدار صاحب رابع و صاحب طالع اگر بیان ایشان اتصال  
 سوخت و قبول خصم خشنود و محبوس راحت بیدار و کمر اتصال از  
 مزج و مقابله کار و ثوار و همچنین کمر از سلطان و انسی قبای که و کمر  
 محبوس بیدار و کمر بل صبی روی آ و از نظر صعود و کمر بل کلم

و بر از قمر و اتصال انصاف و شهادت خواه سوخت حال محبوس و کمر بل صبی  
 او تا در رابع و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 اتصال قبول و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 راجع و عقوبت سخت تر خاصه کمر و او تا در رابع و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 خراب کمر و کمر اتصال قبول بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 سوختی اصل و عقوبت خصم شسته و کشی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 عشر از رابع و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 در خانه قمر خراب و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 انصاف این و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 آل نفع و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 مقابله راجع و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 راحت یا بر بقیه کندی کوی بیدار بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 همین که محبوس اگر دلیل از روی کمر راجع و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 کذب بازی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 بیاری محبوس اگر صاحب طالع و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 متصل از مزج و مقابله و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 از خصل و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی  
 پروان چایه و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی و کمر بل صبی



حکم چنین است موقوف حال تیر و نورانی در شب یا در طلوع و دلیل بر آن در اربع  
 نسیم و بایع و دلیل دوم در عاشر و دلیل ششم پس بگذرد که بعدی صاحب آن برج  
 معهود و مقبول و عاشر و قوت در آن انعام و در هر یک کسی را صاحب معهود و عاشر  
 صاحب در پس ابر آن انعام موقوف شود که خواهد غیر بیع او تمام شود یا نه بگذرد  
 صاحب طلوع یا غیر هر کدام نویسی تا با طلوع یا ظروی دلیل است اگر دلیل صاحب  
 ثامن یا مرجع یا صاحب سهم در واسطه فصل یا فصلی لور یا صاحب یا در دلیل گذر  
 تمام شدن آن بیع و رسیدن بمقصود و در غیر صاحب طلوع فصلی و کوچکی  
 که در برج چهار یا بیست و مقبول شود دلیل گذر یا در غیر خواهد بود و اگر  
 مرجع در برج چهارم یا صاحب برج ملک و در عاشر یا موقوفه قوی و در دلیل آن که از  
 انعام در او نویسی مذکور باشد که هم العاشر یا نویسی یا صاحب و مقبول اگر  
 صاحب تا عاشر و مقبول و معهود و دلیل گذر یا فصلی مقف و بود و در مرجع  
 در برج چهارم و بیشتر فصل و مقبول و معهود و دلیل از معهود از قوت و مقبول  
 مقف و در آن حال آن برج که در آن گذر و نویسی هم در واسطه مکرر در مرجع یا در  
 عاشر و در جات طلوع روی افرای و در طلوع طبع که هر یک پس هم انجام موقوف  
 اولی و در چهارم یا در صاحب تا عاشر یا کوچکی که در آن عاشر یا در سنور اولی آن  
 اگر کب بود اگر فصلی و در هر یکی که صاحب را بود موقوف از او که بر نویسی از آن  
 مرجع یا در هر یکی که معهود یا ماند و در ششم که نویسی او را یا در یک یا مقبول یک یا  
 یا صاحب و در زهره و برزی که اگر کب نام بر هر یکی از دو در عاشر و در اربع یا در  
 کوسه و در غیر یک یا کوچکی فصلی و از او صفی که در غیر خانه یا در غیر  
 اگر دلیل او کوچکی مضرف آن کوکب زهره و زهره و در عاشر یا در یک یا در

[illegible]











باشد و معرفت و در جمله عذر باشد که از طبقات قمر و س در بیت کلا عدا  
کند بر قوت حال دشمن و نوبدی از کار و با اوصاف و دعا و دست در  
کلاعد از مردم دان و دور و بر و در رحمتی نگاه باشد که کلا  
و ز محول کند به طور نشانی و نه که معیوب است احکام حجت اوقاف  
فان کنش حجت حاجت کلاعد امر ستوان و در دکان و اینم و دان  
لو که بکبر نباشد با کسی بگر و میر و بر ضعیفی حال دشمن و از ترس  
ایشان است و مستتر گو و از غریبی و سفر صدر بکبر که غم برده و نه است  
گو و از خصمان هم باشد و در صفائی مایه گو اوقاف حاجت کلاعد  
برستور و بگو و اینم و دشمنی که تر و بگو رسد ادکا و اینم و بگو  
و در محل سلطان از عمر و زخم و بگو و از دشمنی علی اوقاف و  
کس و در بیت کلاعد دلیل که در حال شور و بگو و اعدا و در  
رف و در حال از کار ایشان عذر باشد که و متراکمه و این  
ف و با خطر کو اک باشد از اوتار و در حال اوقاف و در بگو  
که تر و و بگو علم حاجت کتاب در صورت اوقاف و بگو  
لو که در مصنف گوید بر آنکه در آمدن اوقاف از عوالت است  
پس تبدیل ایشان و نفوق است و صاه و در فلک دلیل که در صدر  
بیشتری اما نفوق است و در بدل ایشان با کارش کو اک گو از  
مشرق بمغرب و از جنوب بمشرق و از شمال بمغرب و از  
جنوب بشمال و از رجعت به مقصد و بر عکس و از قطع  
بر ایدالیه و بر عکس و از اضدادها بط و از ابطاها عدا

[illegible]



صغری و جد است بر قدر آن که با ماهها یا روزها یا ساعتها و اوقات  
از آن پنج روزی است فصل است در اوقات که در آن روزی که  
کرد و اگر واقع شود در هر دو صید اوقات اربعه است یعنی هر دو  
ایستاده و اگر واقع در هر دو صید و قابل در صید و قابل در  
اوقات ماهها و اگر واقع در دو صید و قابل در صید و قابل در  
و اگر واقع در هر دو صید و قابل در صید و قابل در صید و قابل در  
صید اوقات ماهها و اگر واقع در دو صید و قابل در صید و قابل در  
لصغری به گو اگر واقع و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
با شد ساعتها و اگر در اوقات بر ماهها یا روزها یا ساعتها  
و یک که در اربعه سال و چون باشد و یک که در ماهها و چون باشد  
کند روزها و چون روزها و یک که در ماهها و اگر در اوقات بر ماهها  
و چون در هر دو صید و چون روزها و چون روزها و چون روزها  
چون ماهها و چون ماهها و چون در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
و ایام ماهها و ماهها و اربعه و پنج و در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
که یکی او در آمدن و پس و قابل او تا و قابل او تا و قابل او تا  
بر آنکه اوقات بقیاس هر چه باشد و قابل او تا و قابل او تا  
و جد است و سوا اقطار هر چه باشد و قابل او تا و قابل او تا  
آمدن دلیل بموضع حاجت و مبدء حاجت بموضع  
موضع دلیل ببدن گوئی هر چه باشد و قابل او تا و قابل او تا  
که مقبل باشد و دلالت کند بر هر چه باشد و قابل او تا و قابل او تا

اعراض طالع گوئی و دلیل طالع اگر قوی باشد یعنی قوت بعد  
صغری و جد است بر قدر آن که با ماهها یا روزها یا ساعتها  
حال روزها و اگر واقع در هر دو صید و قابل در صید و قابل در  
و اوقات دلالت کند از رسیدن دلیل بهم حاجت به حاجت بموضع  
حاجت بعد از حاجت حاجت در آن بعد از آنکه شد که تمام ادوات قوت در  
احکام به پنج کار و هر طالع که یکی با تمام فصل است در اوقات دلالت  
برین بعد از آنکه شد که تمام ادوات قوت در آن طالع بر آن بعد از  
سکری که در طالع و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
مقدم بر احوال و دلیل در آن که آمد که تمام قوت آن دلیل است  
بر وقت که یکی با تمام ادوات قوت در آن بعد از آنکه شد که تمام  
با تمام مع ما بقایم بخیر و در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
اگرچه یکروز و یکساعت پس باید از طالع بر هر دو صید و قابل در هر دو صید  
بعد از او و اما مبدء و در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
دلیل بر هر دو صید و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
ما و او که هر دو صید و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
پس اگر چه طالع در هر دو صید و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
و اگر شریقه هر دو صید و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید  
و ای که پس با احوال بعد از آنکه شد که تمام ادوات قوت در آن  
مثل آن در هر دو صید و قابل در هر دو صید و قابل در هر دو صید











و افشون کران در دران وقت با و بارانها و منع و تیرکله هواست بر سر  
 سبزه و ران و کریدن با لبان هوا خشک کرد و در کرب و در این حالت  
 و سبزه و طلب علم سبزه و درین وقت که سبزه را که در کرب و در این حالت  
 و غلبه با و در درم نفون افکار او حضورت قضا درین و بر لیت و غلبه  
 تصدیق قوت مال اهل قلم و کتب این کار را اهل خوف و طاعت در این  
 و درعت بعلم و خزان قران و قوت هم قران و علم و کتب این کار را اهل خوف و طاعت در این  
 و درم تران و فراغت ساحت الفضا جمع برین طره علی و غلبه  
 و کمال و عدا و تها بین این و ضعف علم و کتب این کار را اهل خوف و طاعت در این  
 حدیث ثبوت بر قوت مال اهل قلم و در غایت تحصیل علم و کتب این کار را اهل خوف و طاعت در این  
 و احوال و منصرفان در عالم بعد از قوت هم دران فاضل از کران  
 و سراجون و کوه کمال رسید و بر لب این با موضوعی قران درونی و حال  
 بیکه کران و عورت صفت و الت حوب و سراجون و درونی و حال  
 و عورت و کمال فاضل صفت و الت حوب و سراجون و درونی و حال  
 میان طاب صفت و طلب ملک و صفت و الت حوب و سراجون و درونی و حال  
 پیش این و لولا سر کتب و صفت و الت حوب و سراجون و درونی و حال  
 قران زهره و میرح و لیک کتب بر سبزه کاری این و لب طاب این سبزه چون  
 فتی و غور و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 بهر صفت و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 همه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون

تیر که هوا و نهنگی جانان و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و درونی و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و عورت کوش و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 حضورت میان این و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 اکابر در سبزه رنج بایست از این طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 زنان مرثویه را و کوفت رشتن را و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 خجالت ثبوت بر لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 بازار و دانت این و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و کوه سبزه و درونی و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و راحت با فاضل سراجون و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 مصیبت با صفت و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و سراجون و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و در سبزه و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 کتب بر لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و درم تران و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون  
 از سبزه و لب طاب این سبزه و لاه و طرب و حضورت میان این و لب طاب این سبزه چون







عز و بهادر و طغی اهل سدوم که بر کفر و رافت لادان و سرکشان از ابتدا  
تر جمیع اقطاب و میرنج بر سرهای صوان و همکشدن نوک و کفر  
شدن سر لادان و رفتن با بر شرق و سپهرتن عداوتها میان سپهر لادان  
ظهور عده پیش و دیاران و در دکان و نوک و حال مردی جزیر و کفر  
گشتن بر سر سلطان تیش اقطاب و میرنج بر قوت های سرکشان و  
لنگرین و لغوخت یا فتن از سلطان و خوف از عود و رونق اهل  
و صرافان و ارام که علیه فتنه میان بزرگان و لنگر و امین گشتن مردان  
و در پام کون تیش و بعد پیش آمدن بقبله اقطاب میرنج و کشتن  
سلطان بر سر لادان و لغو یا این و بر سر آمدن و بهادر صراف  
بر بر شرق و کشتن دندان و صفقا اهل طبع و همکشدن فواج و اهل  
سنگه و رعد و برق و مروضت و رت و پای لنگر و اوردن است  
و لنگرین و اهل سه العوا که از تحت بعول سه انگه از این و اهل سه

الحمل



۲۱۴۱

کتابخانه  
مجلس شورای اسلامی  
۶۸۲



